

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

כרך יז, תשכ"ו

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

שמואל ייבין

ל ע נ י י ן ה ת ר מ ו ת

קראתי בעניין את המכתב של חברנו פאיאנס בעניין התרמוז ("לשוננו לעם" קסז—קסח, עמ' 173). איני יודע למה התכוון ביאליק, שכן לא נודמן לי לשוחח אתו על כך. אבל יודע אני בעצמי, שלפני שנים רבות מאוד, עוד בראשית שנות השלושים למאה הזאת, חיפשתי מלה עברית שתקלע למושג coincidence, ועלה בדעתי להשתמש במלה הארמית אתרמי, כיוון שהשורש העברי זמן כבר היה עמוס הוראות שונות, שהיו מכבידות על גזירת מלה למושג נוסף משורש זה. וכך כתבתי אז התרמוז (= coincidence). לדאבוני איני יכול לצטט עתה מראה מקום מדויק, היכן כתבתי כך. אלא שידוע אני, כי מאז ואילך השתמשתי במלה זו הן בכתב והן בעל פה במובן זה של coincidence.

לא ראיתי בכך משום חידוש, שהרי הפועל קיים במובן של הזדמנות (ארעית דווקא, שלא במכוון).